

Præjudicielt spørgsmål

Skal bestemmelserne i Rådets direktiv 93/13/EØF ⁽¹⁾ af 5. april 1993 om urimelige kontraktvilkår i forbrugeraftaler (med ændringer), navnlig direktivets artikel 3, stk. 1 og 2, artikel 6, stk. 1, og artikel 7, stk. 1, samt bestemmelserne i Europa-Parlamentets og Rådets direktiv 2008/48/EF af 23. april 2008 om forbrugerkreditaftaler og om ophævelse af Rådets direktiv 87/102/EØF ⁽²⁾ (med ændringer), navnlig direktivets artikel 22, stk. 3, fortolkes således, at de er til hinder for en forståelse af artikel 10 sammenholdt med artikel 17 i prawo wekslowe (vekselloven) af 28. april 1936, hvorefter en domstol ikke må handle ex officio, når den på grundlag af materiale, som ikke stammer fra sagens parter, er af den faste og begrundede overbevisning, at den kontrakt, som det underliggende forhold beror på, er i det mindste delvis ugyldig, og sagsøgeren gør sit krav gældende på grundlag af en blanko udstedt egenveksel, mens sagsøgte ikke gør indsigelse og forholder sig passivt?

⁽¹⁾ EUT 1993, L 95, s. 29

⁽²⁾ EUT 2008, L 133, s. 66

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Sąd Najwyższy (Polen) den 9. august 2018 — DŚ mod Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Jaśle

(Sag C-522/18)

(2018/C 427/12)

Processprog: polsk

Den forelæggende ret

Sąd Najwyższy

Parter i hovedsagen

Sagsøger: DŚ

Sagsøgt: Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w Jaśle

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Skal bestemmelserne i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, artikel 4, stk. 3, tredje afsnit, TEU, og artikel 2 TEU, sammenholdt med artikel 267, stk. 3, TEUF og artikel 47 i Den Europæiske Unions charter om grundlæggende rettigheder fortolkes således, at

princippet om dommeres uafsættelighed, som indgår i princippet om effektiv retsbeskyttelse og retsstatsprincippet, tilsidesættes, når den nationale lovgiver i en medlemsstat nedsætter pensionsalderen for dommere ved retterne i øverste instans (eksempelvis fra 70 til 65 år), og når den nye lavere pensionsalder anvendes på fungerende dommere uden at det er muligt for den berørte dommer selv at vurdere, om han eller hun ønsker at benytte sig af den lavere pensionsalder?

- 2) Skal bestemmelserne i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, artikel 4, stk. 3, tredje afsnit, TEU, og artikel 2 TEU, sammenholdt med artikel 267, stk. 3, TEUF og chartrets artikel 47 fortolkes således, at

retsstatsprincippet og den grad af uafhængighed, der er nødvendig for at sikre en effektiv retsbeskyttelse i de sager, der vedrører EU-retten, tilsidesættes, når den nationale lovgiver i strid med princippet om dommeres uafsættelighed nedsætter den sædvanlige alder for, hvor længe en dommer ved domstole, der træffer afgørelse i øverste instans i en medlemsstat, kan besætte en stilling som dommer, fra 70 til 65 år, idet muligheden for at beholde en sådan stilling undergives en skønsmæssig tilladelse fra et af den udøvende magts organer?

- 3) Skal bestemmelserne i artikel 2 i Rådets direktiv 2000/78/EF ⁽¹⁾ af 27. november 2000 om generelle rammebestemmelser om ligebehandling med hensyn til beskæftigelse og erhverv, sammenholdt med dette direktivs artikel 6, stk. 1, fortolkes således, at der foreligger forskelsbehandling på grund af alder, når der foretages en nedsættelse af pensionsalderen for dommere ved domstole, der træffer afgørelse i øverste instans i en medlemsstat, og når muligheden for, at en dommer kan beholde sin stilling ved en sådan domstol, når denne har nået den nye lavere pensionsalder, undergives et krav om tilladelse fra et af den udøvende magts organer?

- 4) Skal artikel 2, 9 og 11 i direktiv 2000/78, sammenholdt med chartrets artikel 21 og 47 fortolkes således, at

en domstol, der på baggrund af forskelsbehandling på grund af alder af dommere ved en domstol, der træffer afgørelse i øverste instans i en medlemsstat, idet disses pensionsalder nedsættes fra 70 til 65 år, er forpligtet til — når den skal træffe afgørelse om en sag i et dommerkollegium, hvori indgår en af de dommere, der er berørt af konsekvenserne af disse diskriminerende nationale regler, og som ikke har givet udtryk for ønsket om at drage fordel af den nye pensionsalder — i forbindelse med afgørelsen af det forudgående spørgsmål om domstolens sammensætning at undlade at anvende de nationale bestemmelser, der er i strid med direktiv 2000/78 og chartrets artikel 21, og fortsætte med at sætte domstolen med deltagelse af den pågældende dommer, når dette er den eneste effektive måde at sikre den effektive retsbeskyttelse af de rettigheder, som dommeren har i henhold til Unionens retsorden?

- 5) Skal bestemmelserne i artikel 19, stk. 1, andet afsnit, TEU, artikel 4, stk. 3, tredje afsnit, TEU, og artikel 2 TEU, sammenholdt med artikel 267 TEUF og chartrets artikel 47 fortolkes således, at

retsstatsprincippet skal anses for at være en grundlæggende værdi i Den Europæiske Union, hvorfor den nationale domstol — i tilfælde af tvivl om, hvorvidt denne værdi og det dertil hørende princip om en effektiv retsbeskyttelse, idet der er tale om domstolens og de fungerende dommers uafhængighed, er til hinder for nationale bestemmelser, der nedsætter dommernes pensionsalder i henhold til de nærmere bestemmelser, der er beskrevet i de to første spørgsmål — skal have beføjelse til ex officio over for alle de dommere, der falder inden for disse bestemmelses anvendelsesområde, at kunne suspendere anvendelsen af de nationale bestemmelser, der rejser tvivl om princippet om dommers uafsættelighed?

(¹) EFT 2000, L 303, s. 16.

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Oberster Gerichtshof (Østrig) den 14. august 2018 — GN, repræsenteret ved sin far, HM mod ZU, som kurator i konkursboet Niki Luftfahrt GmbH

(Sag C-532/18)

(2018/C 427/13)

Processprog: tysk

Den forelæggende ret

Oberster Gerichtshof

Parter i hovedsagen

Sagsøger: GN, repræsenteret ved sin far, HM

Sagsøgt: ZU som kurator i konkursboet Niki Luftfahrt GmbH

Præjudicielt spørgsmål

Er der tale om en »ulykke«, der udløser erstatningsansvar for luftfartsselskabet som omhandlet i artikel 17, stk. 1, i konvention om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring, der blev indgået i Montreal den 28. maj 1999, undertegnet af Det Europæiske Fællesskab den 9. december 1999 på grundlag af artikel 300, stk. 2, EF og godkendt på Fællesskabets vegne ved Rådets afgørelse 2001/539/EF (¹) af 5. april 2001 (herefter »Montrealkonventionen«), når et krus varm kaffe, der er stillet på det klappbord, som befinder sig på bagsiden af sædet foran i et fly, som befinder sig i luften, af ukendte årsager rutsjer og vælter, hvorved en passager bliver skoldet?

(¹) Rådets afgørelse 2001/539/EF af 5.4.2001 om Det Europæiske Fællesskabs godkendelse af konventionen om indførelse af visse ensartede regler for international luftbefordring (Montreal-konventionen) (EFT L 194, 2001, s. 38).